Stichting Vrienden van Duivendrecht

Groen en kleinschalig

Duivendrecht, 15 november 2026

College van burgemeester en wethouders en de gemeenteraad van Ouder-Amstel
Vondelstraat 1
1191 BD Ouderkerk a/d Amstel
T: (020) 496 21 21

Verzonden per mail: oov@ouder-amstel.nl, raad@ouder-amstel.nl, bestuurssecretariaat@ouder-amstel.nl

Zienswijze Veiligheidsplan Ouder-Amstel 2027–2030

Geachte leden van het college en de gemeenteraad van Ouder-Amstel,

Stichting Vrienden van Duivendrecht maakt graag gebruik van de mogelijkheid om een zienswijze in te dienen op het Lokaal Veiligheidsplan (LVP) Ouder-Amstel 2027–2030.

Managementsamenvatting

Een veilig dorp vraagt om concrete uitvoering
Stichting Vrienden van Duivendrecht onderschrijft het belang van een samenhangend Lokaal Veiligheidsplan voor Ouder-Amstel. Een veilige gemeente gaat echter verder dan het bestrijden van criminaliteit. Ook leefbaarheid, sociale samenhang, een veilige openbare ruimte, bescherming van kwetsbare inwoners en vertrouwen in de overheid zijn bepalend. Voor Duivendrecht vraagt dit om een gebiedsgerichte aanpak, met oog voor het groene, dorpse en kleinschalige karakter. Uit het veiligheidsbeeld blijkt dat de aandachtspunten niet gelijk over de gemeente zijn verdeeld. Zo is het aandeel van Duivendrecht in de overlastmeldingen toegenomen en voelt een aanzienlijk deel van de inwoners zich in de avonduren minder veilig.

Belangrijkste aandachtspunten
De stichting vraagt in het bijzonder aandacht voor:

- *Openbare ruimte en sociale veiligheid*: verbetering van donkere fietsroutes, tunnels, parken en andere plekken waar inwoners zich onveilig voelen, met behoud van groen en dorpse kwaliteit;
- *Vrouwen en meisjes*: hun ervaringen structureel betrekken bij veiligheidsrondes en maatregelen;

- *Jeugd en preventie*: eerder signaleren, meer aandacht voor jongeren op relevante avonduren en voorkomen van online beïnvloeding en criminele ronseling;
- *Stationsomgeving*: betere afspraken tussen gemeente, politie, NS, ProRail, GVB en zorgpartners over toezicht, beheer en hulpverlening. Daarbij moet ook rekening worden gehouden met extra reizigersdruk rond station Van der Madeweg door de gewijzigde metrobediening van lijnen 51, 53 en 54 en met de intensivering van het gebied Van der Madeweg–Entrada door nieuwbouw. Dit vraagt om voldoende en zo nodig extra BOA-inzet;
- *Jeugdwerk en regie:* een heroriëntatie op jongerenwerk, met meer ambulant en outreachend werken, passende opleiding en heldere coördinatie tussen gemeente en partners;
- *Zorg en kwetsbare inwoners*: structurele betrokkenheid van de GGZ bij het Zorg- en Signalenoverleg en aandacht voor huiselijk geweld, stalking, femicide en kindermishandeling;
- *Ondermijning en digitale veiligheid*: gerichte samenwerking, bewustwording en ondersteuning van inwoners.

Van beleidsambitie naar uitvoeringsplan
Een belangrijk onderdeel van de inbreng is het bijgevoegde Voorbeeld Uitvoeringsplan Lokaal Veiligheidsplan 2027–2030. Daarin zijn de aandachtspunten vertaald naar concrete maatregelen, een planning, verantwoordelijke partijen en beoogde resultaten.
Voor 2027 is een praktisch werkprogramma uitgewerkt; voor 2028–2030 is een globale fasering opgenomen.
Het uitvoeringsplan is bedoeld als voorstel en bespreekdocument. Het geeft de gemeente een concrete basis om beleid om te zetten in uitvoering. Daarbij is ook onderscheid gemaakt tussen bestaande activiteiten en mogelijke aanvullende inzet en kosten. De financiële ramingen zijn voorlopig en moeten door de gemeente worden getoetst aan bestaande budgetten, capaciteit en afspraken met partners.

Nieuwe voorstellen voor lokale weerbaarheid
De stichting stelt daarnaast voor om te onderzoeken of het Dorpshuis of een andere geschikte locatie kan functioneren als lokaal noodsteunpunt bij langdurige uitval van stroom, water of internet.
Ook vragen wij aandacht voor de mogelijke inzet van opgeleide burgerreservisten.
Zij zouden binnen de bestaande crisisorganisatie een afgebakende ondersteunende rol kunnen vervullen. Dit vraagt eerst om onderzoek naar taken, opleiding, selectie, verzekering, begeleiding en aansturing, in samenwerking met de Veiligheidsregio.
Het gaat nadrukkelijk niet om een vervanging van professionele hulpdiensten.

Jaarlijkse evaluatie en verantwoording
Veiligheidsbeleid mag niet bij het vaststellen van een plan blijven. De stichting pleit daarom voor een jaarlijkse openbare evaluatie, met inzicht in de ontwikkeling van veiligheid en overlast, de uitgevoerde maatregelen, de behaalde resultaten, de inzet van personeel en middelen en de acties die niet zijn uitgevoerd.

Daarnaast stellen wij voor jaarlijks een Veiligheidsdialoog Duivendrecht te organiseren. Inwoners, ondernemers, maatschappelijke organisaties en professionele partners kunnen daar ervaringen en verbeterpunten inbrengen. De gemeente moet vervolgens inzichtelijk maken welke voorstellen zijn overgenomen en welke niet, met een toelichting.

Wat vragen wij van de gemeente?
De stichting vraagt het college en de gemeenteraad om:
1. De lokale aandachtspunten uit de zienswijze herkenbaar te verwerken in het definitieve Lokaal Veiligheidsplan.
2. Het bijgevoegde voorbeeld-uitvoeringsplan te gebruiken als basis voor een concreet uitvoeringsprogramma met planning, verantwoordelijkheden en middelen.
3. De mogelijkheden voor lokale noodsteunpunten en burgerreservisten samen met de Veiligheidsregio te onderzoeken.
4. Jaarlijks de uitvoering en resultaten openbaar te evalueren en inwoners structureel bij de veiligheidsdialoog te betrekken.
5. Per veiligheidsthema en gebied een herkenbare coördinator of verantwoordelijke organisatie aan te wijzen, met duidelijke taken, aanspreekpunt en verantwoordingslijn.

Een veiligheidsplan moet niet alleen beschrijven wat de gemeente wil bereiken, maar ook laten zien wie daarvoor verantwoordelijk is, welke middelen beschikbaar zijn en of de afgesproken resultaten worden gerealiseerd.

Stichting Vrienden van Duivendrecht wil met deze zienswijze en het voorbeeld-uitvoeringsplan bijdragen aan een veilig, leefbaar en weerbaar Ouder-Amstel, met behoud van het groene, dorpse en kleinschalige karakter van Duivendrecht.

Zienswijze Veiligheidsplan Ouder-Amstel 2027–2030

1. Inleiding en visie

Een veilige gemeente is meer dan een gemeente met weinig criminaliteit. Veiligheid gaat ook over de kwaliteit van de leefomgeving, sociale samenhang, het voorkomen van overlast, de bescherming van kwetsbare inwoners en het vertrouwen dat inwoners in hun overheid kunnen stellen. Het gaat erom dat mensen zich veilig voelen in hun eigen straat, dat kinderen veilig kunnen opgroeien, dat ouderen zelfstandig kunnen blijven deelnemen aan de samenleving en dat inwoners weten waar zij terechtkunnen wanneer zij zich zorgen maken.

Voor Duivendrecht is daarbij het behoud van het dorpse, groene en kleinschalige karakter van bijzondere betekenis. De overzichtelijkheid van de openbare ruimte, de herkenbaarheid van buurten, de onderlinge betrokkenheid en de aanwezigheid van maatschappelijke voorzieningen dragen bij aan de leefbaarheid én aan de veiligheid.

De stichting is het eens met de gemeente voor een samenhangend lokaal veiligheidsbeleid. Ook waardeert zij dat de gemeente een veiligheidsbeeld heeft opgesteld en de gemeenteraad en inwoners bij de voorbereiding betrekt. Tegelijkertijd vraagt de stichting aandacht voor de vertaalslag van beleidsambities naar concrete maatregelen, duidelijke verantwoordelijkheden en aantoonbare resultaten.

Het veiligheidsbeeld vraagt om een gebiedsgerichte aanpak

Het veiligheidsbeeld laat zien dat Ouder-Amstel in algemene zin een veilige gemeente is, maar ook dat er duidelijke aandachtspunten bestaan. Die aandachtspunten zijn bovendien niet gelijkmatig over de gemeente verdeeld.

- Het aantal geregistreerde misdrijven steeg van 958 in 2023 naar 1.092 in 2025, een toename van ongeveer 14%. In de eerste helft van 2026 registreerde de politie 519 misdrijven, vrijwel hetzelfde aantal als in dezelfde periode een jaar eerder. De eerdere stijgende trend lijkt daarmee voorlopig te zijn gestopt.
- Bij de overlastmeldingen is een ander beeld zichtbaar. Het totale aantal meldingen steeg van 295 in 2023 naar 358 in 2024 en daalde vervolgens naar 280 in 2025. Het aandeel van Duivendrecht in die meldingen nam echter toe van 50% in 2023 naar 63% in 2025.
- Ook de veiligheidsbeleving verdient aandacht. Uit de veiligheidsenquête van najaar 2025 blijkt dat 93% van de inwoners zich overdag veilig voelt. In de avonduren is dat 48%. Daarbij geeft 40% aan zich 's avonds niet zo veilig te voelen en 13% zich onveilig te voelen. Deze cijfers vragen om een gerichte aanpak. Een gemeente breed veiligheidsplan mag niet betekenen dat specifieke problemen en behoeften van afzonderlijke kernen uit beeld verdwijnen.

De stichting vraagt om een veiligheidsbeleid dat:

1. Gebiedsgericht werkt en rekening houdt met de verschillen tussen Duivendrecht, Ouderkerk aan de Amstel, Waver en Amstelvoorde;
2. Veiligheid verbindt met ruimtelijke kwaliteit, leefbaarheid en sociale samenhang;
3. Preventie en vroegsignalering serieus neemt;
4. Kwetsbare inwoners actief beschermt;
5. Maatschappelijke en digitale weerbaarheid versterkt;
6. Verantwoordelijkheid van de gemeente concreet en toetsbaar maakt.

De centrale boodschap van deze zienswijze is dat veiligheid niet uitsluitend moet worden benaderd als een handhavingsvraagstuk. Een veilige gemeente ontstaat door een combinatie van een goede inrichting van de leefomgeving, sociale betrokkenheid, preventie, professionele samenwerking en een betrouwbare overheid.

2. Een veilige en leefbare dorpsomgeving

2.1 Gebiedsgericht veiligheidsbeleid

De stichting vindt het belangrijk dat het LVP niet alleen gemeente breed wordt geformuleerd, maar ook herkenbaar wordt vertaald naar afzonderlijke kernen en wijken. De veiligheidsproblematiek in Duivendrecht verschilt op onderdelen van die in Ouderkerk aan de Amstel, Waver en Amstelvoorde in ontwikkeling.
De ligging van Duivendrecht bij belangrijke verkeers- en openbaarvervoersverbindingen, de aanwezigheid van stations, de gedeeltelijk stedelijke omgeving van Dorp Duivendrecht en de ontwikkeling van nieuwe woon- en werkgebieden in Amstelvoorde brengen specifieke aandachtspunten met zich mee.

De cijfers over overlastmeldingen bevestigen dat een gerichte aanpak voor Duivendrecht-dorp nodig is. Het gaat daarbij niet alleen om het absolute aantal meldingen, maar ook om de aard, locatie en ontwikkeling. De stichting wijst erop dat meldingen niet automatisch gelijkstaan aan afzonderlijke incidenten of personen. Het veiligheidsbeeld laat juist zien dat individuele complexe situaties een aanzienlijke invloed kunnen hebben op de cijfers van een kleine gemeente. Een goede analyse moet daarom zowel de cijfers als de achterliggende oorzaken betrekken.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Per kern en waar nodig per wijk een herkenbaar veiligheidsbeeld op te stellen;
- Meldingen, incidenten en veiligheidsbeleving op buurtniveau te analyseren;
- Bij de analyse onderscheid te maken tussen incidenten, herhaalde meldingen en achterliggende problematiek;
- Maatregelen af te stemmen op de lokale omstandigheden;
- Periodiek met bewoners en lokale organisaties te bespreken of de aanpak effect heeft.

2.2 Openbare ruimte en sociale veiligheid

Een goed onderhouden en overzichtelijk ingerichte openbare ruimte draagt bij aan de veiligheidsbeleving. Slecht verlichte routes, onoverzichtelijke plekken, achterstallig onderhoud, zwerfafval en plekken waar weinig sociale controle is, kunnen gevoelens van onveiligheid versterken.
Het veiligheidsbeeld noemt donkere fietspaden, parken, tunnels en parkeerplaatsen als locaties die inwoners als onveilig ervaren. De politie merkt daarbij op dat deze locaties niet specifiek te koppelen zijn aan geregistreerde incidenten. Het ervaren onveiligheidsgevoel hangt hier dus mede samen met de fysieke inrichting en de beleving van de omgeving. Dat vraagt om een aanpak die verder gaat dan extra handhaving. Verlichting, overzichtelijkheid, zichtlijnen, onderhoud en een prettige inrichting kunnen minstens zo belangrijk zijn.

De Stichting vindt dat veiligheid structureel moet worden meegenomen in het beheer, onderhoud en de inrichting van de openbare ruimte. Daarbij moet een zorgvuldige balans worden gezocht tussen groen, toegankelijkheid, verlichting en zichtbaarheid.

Het uitgangspunt mag niet zijn dat groen en bomen standaard moeten wijken voor extra verlichting of een meer stenige inrichting. Juist een groene en aantrekkelijke openbare ruimte draagt bij aan de kwaliteit van de leefomgeving en aan de aanwezigheid van mensen op straat.
De stichting merkt op dat het reguliere beheer van de openbare ruimte en verkeersveiligheid buiten de scope van het opgestelde veiligheidsbeeld vallen. Dat ontslaat de gemeente echter niet van de verantwoordelijkheid om de samenhang met het veiligheidsbeleid te organiseren.

De stichting verzoekt de gemeente om:
- Veiligheidsaspecten standaard mee te nemen in ontwerp, beheer en onderhoud van de openbare ruimte;
- Onveilige en als onveilig ervaren locaties samen met bewoners in kaart te brengen;
- Te zorgen voor goed verlichte en overzichtelijke loop- en fietsroutes;
- Bij maatregelen rekening te houden met de waarde van groen en de dorpse inrichting;
- Verkeersveiligheid en beheer van de openbare ruimte via de daarvoor verantwoordelijke beleidsprogramma's aan het veiligheidsbeleid te verbinden;
- Meldingen over defecte verlichting, vervuiling, vernieling en achterstallig onderhoud met meer prioriteit op te pakken.

2.3 Veiligheid van vrouwen en meisjes
De veiligheid van vrouwen en meisjes verdient een herkenbare plaats in het veiligheidsbeleid.
Het veiligheidsbeeld bevat een belangrijk signaal van het Sociaal Team: vooral vrouwen voelen zich 's avonds onveilig in de wijken. Ook vanuit jongerenwerk komt naar voren dat meisjes zich bij de stations onveilig voelen. Het Dorpsplein wordt volgens de signalen 's avonds gemeden vanwege hangjongeren op scooters en fatbikes.
Deze signalen verdienen een gerichte aanpak. Veiligheid moet niet uitsluitend worden afgemeten aan geregistreerde incidenten. Ook de ervaringen van inwoners zijn van belang. Dat vrouwen en meisjes hun gedrag, route of tijdstip van verplaatsing aanpassen vanwege gevoelens van onveiligheid, is op zichzelf al een maatschappelijk probleem.
De stichting vindt het belangrijk dat vrouwen en meisjes actief worden betrokken bij het in kaart brengen van onveilige plekken en het ontwikkelen van maatregelen.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Veiligheid van vrouwen en meisjes als herkenbaar thema in het LVP op te nemen;
- Bij buurtschouwen en veiligheidsanalyses expliciet aandacht te besteden aan hun ervaringen;

- Onveilige routes en locaties aan te pakken met passende maatregelen;
- Aandacht te besteden aan intimidatie, straatintimidatie en grensoverschrijdend gedrag;
- Samen te werken met politie, jongerenwerk, scholen, vervoerders en maatschappelijke organisaties;
- De aanpak te verbinden met de uitgangspunten en kennis uit het programma Veilige Steden.

2.4 Gerichte handhaving en zichtbare aanwezigheid

De raadsstickersessie bevestigt dat gerichte handhaving en toezicht bij probleemlocaties een hoge prioriteit hebben. Dit onderwerp kreeg 9 stickers en behoorde daarmee tot de meest gekozen activiteiten.
De stichting onderschrijft dat zichtbare en aanspreekbare handhaving op bepaalde momenten en locaties noodzakelijk kan zijn. Daarbij moet wel onderscheid worden gemaakt tussen strafbare feiten, daadwerkelijke overlast, zorgproblematiek en situaties waarin inwoners zich onveilig voelen.
Het veiligheidsbeeld bevat de belangrijke kanttekening van de politie dat ervaren gebrek aan zichtbare handhaving niet automatisch betekent dat er te weinig handhavingscapaciteit is. Er kan ook sprake zijn van een verschil tussen wat inwoners als overlast ervaren en wat juridisch kan worden aangepakt. Bovendien kan overlast al zijn verdwenen wanneer handhavers ter plaatse komen.
Juist daarom is het belangrijk dat handhaving zichtbaar, aanspreekbaar en informatie gestuurd wordt ingezet.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Gerichte inzet van handhaving te organiseren op locaties waar structureel problemen worden ervaren;
- Inzet af te stemmen op tijdstippen waarop problematiek zich daadwerkelijk voordoet;
- Zichtbaarheid en aanspreekbaarheid van wijkagenten en boa's te bevorderen;
- Bij niet-handhaafbare overlast te onderzoeken welke andere maatregelen mogelijk zijn;
- Resultaten van handhavingsinzet periodiek met bewoners te bespreken.

2.5 Stations en vervoersknooppunten

De stationsomgeving van Duivendrecht en de omliggende openbaarvervoersverbindingen vragen om blijvende aandacht. De raadsstickersessie gaf de aanpak van overlast rond stations, inclusief buitenslapers, eveneens 9 stickers. Daarmee behoort dit onderwerp tot de hoogste lokale prioriteiten. Het veiligheidsbeeld laat zien dat de overlast door zwervers tussen 2023 en 2025 fors is gedaald, van 95 naar 33 meldingen. Tegelijkertijd wordt aangegeven dat de stations aantrekkelijk blijven voor buitenslapers en dat het resultaat in 2026 weer onder druk staat door ontwikkelingen in de regio. De stichting vindt dat deze problematiek niet als opgelost mag worden beschouwd. De stationsomgeving is bovendien niet uitsluitend een lokale voorziening. De problematiek wordt mede beïnvloed door

regionale reizigersstromen en de inrichting en het beheer van de openbare ruimte door verschillende partijen.
Naast station Duivendrecht vraagt ook station Van der Madeweg nadrukkelijk aandacht. De voorgenomen/gewijzigde metrobediening van lijnen 51, 53 en 54 kan leiden tot extra reizigers- en overstapdruk rond Van der Madeweg. Tegelijkertijd wordt het leefgebied rond Van der Madeweg en Entrada door de nieuwbouw en gebiedsontwikkeling intensiever gebruikt. De combinatie van meer reizigers, bewoners en activiteiten kan de druk op openbare ruimte, toezicht en beheer vergroten. De gemeente moet deze effecten tijdig in beeld brengen en vertalen naar passende toezichtmomenten en voldoende BOA-capaciteit. Waar bestaande capaciteit tekortschiet, moet de benodigde aanvullende inzet expliciet worden geraamd en afgewogen.

Een effectieve aanpak vraagt om samenwerking tussen gemeente, politie, NS, ProRail, GVB, vervoersregio en andere betrokken partijen. Die samenwerking mag echter niet leiden tot onduidelijkheid over wie verantwoordelijk is voor het oplossen van problemen.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- De stationsomgevingen van Duivendrecht én Van der Madeweg als afzonderlijke aandachtspunten in het uitvoeringsprogramma op te nemen, met aandacht voor metroreizigersstromen, gebiedsontwikkeling Van der Madeweg–Entrada en benodigde BOA-capaciteit;
- Afspraken te maken over toezicht, beheer, schoonmaak, verlichting en meldingen;
- Zichtbaar en aanspreekbaar toezicht te bevorderen op momenten en locaties waar dat nodig is;
- Bestaande integrale aanpak rond de metrolijn voort te zetten en waar nodig te versterken;
- Resultaten van de samenwerking met vervoerders en andere partijen periodiek te evalueren;
- De gemeente aanspreekbaar te houden op de lokale veiligheid, ook wanneer uitvoerende taken bij andere partijen liggen.

2.6 Veilig ondernemen en bedrijventerreinen

Veiligheid betreft niet alleen woonwijken en openbare ruimten, maar ook winkels, horeca, bedrijven en bedrijventerreinen.
Het veiligheidsbeeld wijst op risico's van ondermijning via legale bedrijven, woon- en adresfraude en mogelijk onrechtmatig gebruik van panden. Genoemde kwetsbare branches zijn onder meer internethandel, reparatie, colportage, straathandel en zakelijke dienstverlening.
De stichting vindt dat veilig ondernemen een herkenbare plaats moet krijgen in het LVP. Dit vraagt om contact met ondernemers, inzicht in lokale risico's en samenwerking met politie, brandweer, gemeente en ondernemersorganisaties.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Ondernemers actief te betrekken bij het lokale veiligheidsbeleid;
- Aandacht te besteden aan woon- en adresfraude en illegaal gebruik van panden;
- Integrale controles op bedrijventerreinen, opslaglocaties en in het buitengebied gericht en zorgvuldig in te zetten;
- Ondernemers te ondersteunen bij herkennen van signalen van criminele inmenging en digitale criminaliteit;
- Aanpak van ondermijning en veilig ondernemen periodiek te evalueren.

3. Sociale samenhang, preventie en bescherming van inwoners

3.1 Jeugd en veiligheid: voorkomen is beter dan ingrijpen

De stichting onderschrijft het belang van een preventieve aanpak van jeugdproblematiek. Het veiligheidsbeeld wijst op vechtpartijen tussen groepen jongeren, risico's van online beïnvloeding en het belang van vroegtijdige signalering.
De lokale cijfers over Halt-verwijzingen laten geen eenduidige stijgende lijn zien. Het aantal verwijzingen per 1.000 jongeren bedroeg 5 in 2021 en 2022, 11 in 2023, 3 in 2024 en 6 in 2025. De politie geeft aan deze schommelingen niet goed te kunnen verklaren. De cijfers vormen daarom geen voldoende basis om conclusies te trekken over een structurele stijging of daling van jeugdcriminaliteit.
Tegelijkertijd benoemen verschillende partners zorgelijke praktijksignalen. Zo is het moeilijk om jongeren goed in beeld te houden na het basisschoolonderwijs. Ook wordt gewezen op online benadering van jongeren via sociale media en op het risico dat jongeren voor kleine criminele klusjes worden ingezet.
De politie en andere partners geven daarbij niet op alle punten dezelfde signalen af. De stichting vindt dat deze verschillen niet moeten worden weggepoetst, maar aanleiding moeten zijn voor betere informatie-uitwisseling en gezamenlijke beoordeling.

Een goede samenwerking tussen jongerenwerk, scholen, politie, ouders, gemeente en zorgpartners is essentieel. Daarbij is het van belang dat duidelijk is wie de regie voert en hoe wordt voorkomen dat jongeren tussen organisaties en gemeenten uit beeld raken.
Initiatieven zoals Duivendrecht United kunnen bijdragen aan verbinding, positieve groepsvorming en betrokkenheid van jongeren bij hun eigen leefomgeving.
De stichting benadrukt dat jongeren niet uitsluitend vanuit een veiligheidsprobleem moeten worden benaderd. Zij moeten ook worden gezien als inwoners die kansen, ondersteuning en een positieve plek in de samenleving verdienen.

De stichting vraagt daarnaast aandacht voor de werkwijze en opdracht van het jongerenwerk. De huidige inzet is in belangrijke mate accommodatiegebonden. De veiligheidsopgave vraagt echter ook om een ambulante en outreachende aanpak: jongeren opzoeken op straat, bij ontmoetingsplekken, rond stations en op momenten waarop zij daar daadwerkelijk aanwezig zijn. Dat is geen geheel nieuwe werkwijze, maar vraagt wel om een

herwaardering en actualisering van het ambulante jongerenwerk. Dit vergt passende opleiding, methodische begeleiding, voldoende uren en een duidelijke opdracht.

Door bezuinigingen en veranderingen in opleiding en opdracht is jongerenwerk op onderdelen teruggebracht tot breder algemeen welzijnswerk, met aandacht voor kinderen, tieners en jongeren. Ook de huidige subsidievoorwaarden, die de inzet begrenzen tot jongeren tot 18 jaar, kunnen schuren met de praktijk waarin jongvolwassenen en oudere groepen invloed hebben op de dynamiek op straat. De gemeente moet daarom met de uitvoerende organisatie beoordelen of visie, doelgroep, subsidievoorwaarden en werkmethodiek nog aansluiten op de veiligheidsopgave. Een eventuele verbreding van de doelgroep vraagt om een expliciete beleids- en financiële keuze.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- De opdracht en methodiek van het jongerenwerk te herijken, met meer ambulant en outreachend werken, passende opleiding en begeleiding en voldoende uitvoeringsuren;
- Vroegtijdige signalering tussen scholen, jongerenwerk, politie en zorgpartners te verbeteren;
- Duidelijke regieafspraken te maken voor jongeren die buiten de gemeente naar school gaan;
- Aandacht te besteden aan online werving en beïnvloeding via onder meer Snapchat, TikTok en Telegram;
- Ouders actief te betrekken bij voorlichting en preventie;
- Positieve initiatieven voor jongeren, waaronder Duivendrecht United, te ondersteunen en waar mogelijk uit te breiden;
- Jongeren ook in de avonduren en op vindplaatsen buiten accommodaties op een positieve en zichtbare manier te bereiken;
- Effecten van preventieve maatregelen periodiek te evalueren.

3.2 Sociale samenhang als fundament voor veiligheid

De sociale samenhang in een dorp kan een belangrijke beschermende factor zijn. Mensen kennen elkaar, spreken elkaar aan en zijn eerder bereid om hulp te bieden of zorgen te delen.
Het veiligheidsbeeld benoemt sociale cohesie en het dorpse karakter als mogelijke bescherming tegen ondermijnende criminaliteit. De stichting vindt dat deze maatschappelijke kracht niet vanzelfsprekend behouden blijft.
Groei, verdichting en veranderingen in de bevolkingssamenstelling kunnen invloed hebben op de onderlinge betrokkenheid. Juist daarom moet de gemeente sociale samenhang niet alleen benoemen, maar ook ondersteunen.
Een levendig dorpshart, toegankelijke ontmoetingsplekken, verenigingen, vrijwilligersorganisaties en activiteiten voor verschillende generaties dragen bij aan verbondenheid en daarmee aan een veilige leefomgeving.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Sociale samenhang als onderdeel van het veiligheidsbeleid te erkennen;
- Lokale verenigingen, vrijwilligersorganisaties en bewonersinitiatieven te ondersteunen;
- Ontmoetingsplekken en maatschappelijke voorzieningen te behouden en te versterken;
- Bij gebiedsontwikkelingen rekening te houden met de gevolgen voor sociale samenhang;
- Inwoners te stimuleren om op een laagdrempelige manier signalen van overlast en onveiligheid te delen.

3.3 Huiselijk geweld, femicide, stalking en kindermishandeling

De stichting vindt dat geweld achter de voordeur en geweld in afhankelijkheidsrelaties nadrukkelijk aandacht verdienen in het veiligheidsbeleid.
Huiselijk geweld, stalking, bedreiging, kindermishandeling en femicide kunnen langdurig verborgen blijven. Slachtoffers zijn vaak afhankelijk van hun omgeving of van instanties die signalen tijdig moeten herkennen.
Het veiligheidsbeeld beschrijft onder meer een piek in meldingen van kindermishandeling in de tweede helft van 2025. Daarbij wordt als mogelijke verklaring gewezen op oplopende wachttijden bij Veilig Thuis, waardoor dezelfde kwetsbare gezinnen herhaaldelijk in beeld kunnen komen. Het gaat dus niet zonder meer om een vastgestelde toename van het aantal incidenten.

Gemiddeld krijgen ongeveer vijftien kwetsbare huishoudens jaarlijks extra aandacht via het Zorg- en Signalenoverleg. De samenwerking wordt positief beoordeeld, maar de structurele betrokkenheid van de GGZ ontbreekt en wordt als belangrijk knelpunt benoemd.
Ook de raadsstickersessie onderstreept het belang van dit thema. Huiselijk geweld en kindermishandeling kregen 7 stickers; het voorkomen van femicide kreeg 5 stickers.
Een effectieve aanpak vraagt om goede samenwerking tussen politie, zorg, Veilig Thuis, GGZ, scholen en andere betrokken professionals. Het is van belang dat signalen serieus worden genomen en dat duidelijk is wie verantwoordelijk is voor opvolging.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- De aanpak van huiselijk geweld, stalking, femicide en kindermishandeling herkenbaar in het LVP te verankeren;
- Structurele betrokkenheid van de GGZ bij het Zorg- en Signalenoverleg te realiseren;
- Te zorgen voor deskundige signalering en duidelijke afspraken over opvolging;
- Samenwerking tussen veiligheids- en zorgpartners te versterken;
- Aandacht te besteden aan de veiligheid en ondersteuning van slachtoffers en hun kinderen;
- Gevolgen van wachttijden en ontbrekende hulp tijdig te signaleren en bestuurlijk te agenderen;
- Periodiek te rapporteren over de aanpak en de beschikbaarheid van passende hulp.

3.4 Mensenhandel en arbeidsuitbuiting

Mensenhandel en arbeidsuitbuiting zijn ernstige vormen van criminaliteit die ook in een relatief kleine gemeente kunnen voorkomen. Niet alle slachtoffers zijn zichtbaar of in staat om zelf melding te doen.
Risico's kunnen zich onder meer voordoen bij huisvesting, arbeidsmigratie, horeca, dienstverlening en bedrijvigheid. De stichting vindt dat de gemeente alert moet zijn op signalen van uitbuiting en moet beschikken over duidelijke afspraken met politie, inspectiediensten en zorg- en hulpverleningsorganisaties.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Mensenhandel en arbeidsuitbuiting expliciet als aandachtspunt in het LVP op te nemen;
- Medewerkers met een relevante signaleringsfunctie voldoende kennis en training te bieden;
- Samenwerking met regionale partners te versterken;
- Aandacht te besteden aan kwetsbare groepen die mogelijk buiten beeld blijven.

3.5 Polarisatie, discriminatie en intimidatie

Een veilige samenleving vraagt ook om bescherming tegen discriminatie, bedreiging, uitsluiting en radicalisering. Polarisatie kan de sociale samenhang onder druk zetten en het vertrouwen tussen inwoners aantasten.
Het veiligheidsbeeld vermeldt dat er weinig lokale meldingen van discriminatie zijn geregistreerd. Dat betekent niet dat er geen problemen zijn. Jongerenwerk en leerplicht signaleren afnemende tolerantie, onder meer richting de LHBTQI-gemeenschap.
Ook de raadsstickersessie geeft aan dat discriminatie en intimidatie aandacht verdienen. Dit onderwerp kreeg 6 stickers.
De gemeente moet signalen tijdig herkennen en voorkomen dat maatschappelijke tegenstellingen onnodig escaleren. Dat vraagt om een combinatie van preventie, dialoog, ondersteuning en waar nodig handhaving.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Aandacht te besteden aan discriminatie, polarisatie en radicalisering;
- Laagdrempelige meldmogelijkheden en ondersteuning voor slachtoffers te waarborgen;
- Samen te werken met scholen, jongerenwerk, maatschappelijke organisaties en politie;
- Lokale initiatieven te ondersteunen die ontmoeting, wederzijds begrip en sociale verbinding bevorderen;
- Discriminatie en intimidatie ook in de digitale omgeving mee te nemen.

4. Maatschappelijke en digitale weerbaarheid

4.1 Voorbereid zijn op langdurige verstoringen

Veiligheid gaat niet alleen over criminaliteit en overlast. Ook de gevolgen van calamiteiten en langdurige verstoringen moeten onderdeel zijn van het veiligheidsbeleid.
Het veiligheidsbeeld benoemt risico's zoals langdurige uitval van elektriciteit, drinkwater en internet. Ook overstromingsscenario's, waaronder een mogelijke overstroming van De Ronde Hoep, en de gevolgen van grootschalige incidenten vragen om voorbereiding.
Bij langdurige uitval van vitale voorzieningen kunnen inwoners niet vanzelfsprekend rekenen op de gebruikelijke dienstverlening. Communicatie, zorg, bereikbaarheid en dagelijkse voorzieningen kunnen onder druk komen te staan.
De stichting vindt dat de gemeente inwoners niet alleen moet informeren over mogelijke risico's, maar ook concreet moet voorbereiden op wat zij zelf kunnen doen en waar zij terechtkunnen.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Maatschappelijke weerbaarheid en crisisvoorbereiding als herkenbaar onderdeel in het LVP op te nemen;
- Inwoners actief te informeren over voorbereiding op langdurige uitval van vitale voorzieningen;
- Aandacht te besteden aan kwetsbare inwoners die bij calamiteiten extra ondersteuning nodig hebben;
- Afspraken te maken over informatievoorziening wanneer reguliere communicatiemiddelen uitvallen;
- Samen met de Veiligheidsregio te onderzoeken welke voorzieningen en ontmoetingslocaties als noodsteunpunt kunnen functioneren.

4.2 Noodsteunpunten en lokale betrokkenheid

Bij langdurige stroom-, water- of internetuitval kan een lokaal noodsteunpunt een belangrijke rol vervullen. Een dergelijke locatie kan dienen als plek waar inwoners informatie ontvangen, vragen kunnen stellen en waar nodig ondersteuning wordt georganiseerd.

De stichting stelt voor om te onderzoeken of een geschikte maatschappelijke locatie in Duivendrecht, bijvoorbeeld het Dorpshuis, hiervoor een rol kan vervullen. Dit vraagt om een beoordeling van de praktische geschiktheid, bereikbaarheid, voorzieningen, veiligheid en de afspraken met de Veiligheidsregio.
Een noodsteunpunt moet onderdeel zijn van de officiële crisisorganisatie en mag niet afhankelijk zijn van toevallige beschikbaarheid van vrijwilligers.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Samen met de Veiligheidsregio de mogelijkheden voor een lokaal noodsteunpunt in Duivendrecht te onderzoeken;

- Vooraf duidelijkheid te geven over taken, verantwoordelijkheden, voorzieningen en aansturing;
- Te onderzoeken hoe lokale organisaties en vrijwilligers op een verantwoorde manier kunnen bijdragen;
- Periodiek te oefenen met scenario's zoals langdurige stroom- en internetuitval.

4.3 Burgerreservisten als aanvulling op lokale weerbaarheid

De stichting vraagt bijzondere aandacht voor de mogelijke bijdrage van opgeleide burgerreservisten aan de maatschappelijke weerbaarheid.
Burgerreservisten kunnen, mits zij daarvoor passend zijn opgeleid en goed zijn ingebed in de bestaande crisisstructuur, een aanvullende rol vervullen bij maatschappelijke ondersteuning tijdens calamiteiten. Denk aan het ondersteunen van informatievoorziening, het helpen bij praktische werkzaamheden en het ondersteunen van lokale voorzieningen wanneer reguliere processen onder druk staan.
De stichting benadrukt nadrukkelijk dat burgerreservisten geen vervanging zijn voor politie, brandweer, ambulancezorg, gemeentelijke crisisfunctionarissen of andere professionele hulpdiensten. Evenmin gaat het om een vorm van eigenrichting, particuliere handhaving of een parallelle veiligheidsorganisatie.
De meerwaarde ligt juist in een goed georganiseerde samenwerking tussen professionele diensten, overheid en betrokken inwoners.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Met de Veiligheidsregio te onderzoeken of een lokale pilot met opgeleide burgerreservisten of vergelijkbare vrijwillige ondersteuningscapaciteit wenselijk en haalbaar is;
- Mogelijke taken en grenzen van deze inzet vooraf helder vast te leggen;
- Afspraken te maken over opleiding, selectie, verzekering, begeleiding, aansturing en communicatie;
- Te onderzoeken hoe burgerreservisten kunnen aansluiten bij noodsteunpunten en bestaande crisisstructuren;
- Inwoners te betrekken bij het versterken van de lokale zelfredzaamheid.

De stichting ziet hierin een kans om de betrokkenheid van inwoners te benutten en de lokale weerbaarheid te versterken, zonder professionele verantwoordelijkheden naar vrijwilligers te verschuiven.

4.4 Digitale veiligheid en weerbaarheid

Digitale criminaliteit raakt steeds meer inwoners. Denk aan phishing, identiteitsfraude, hacking, oplichting bij online aankopen en misbruik van persoonsgegevens. Ook ouderen en minder digitaal vaardige inwoners kunnen hierdoor kwetsbaar zijn.
Het veiligheidsbeeld vermeldt dat uit de Veiligheidsmonitor 2025 voor Ouder-Amstel percentages naar voren komen van 7,0% voor hacking en 3,4% voor online verkoopfraude,

tegenover landelijke percentages van respectievelijk 5,5% en 1,5%.
De politie plaatst nadrukkelijk een kanttekening bij de bron en definities van deze cijfers. Het betreft uitkomsten van een slachtofferschapsenquête en geen politieregistraties. De cijfers moeten daarom zorgvuldig worden geïnterpreteerd en nader worden geduid.
De stichting vindt dat digitale veiligheid niet mag worden beperkt tot algemene voorlichting. Inwoners moeten ook weten waar zij terechtkunnen wanneer zij slachtoffer worden en welke ondersteuning beschikbaar is.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Digitale veiligheid als herkenbaar onderdeel van het LVP op te nemen;
- Lokale cijfers over digitale criminaliteit samen met politie en andere deskundige partners nader te duiden;
- Inwoners periodiek voor te lichten over digitale fraude en online criminaliteit;
- Extra aandacht te besteden aan ouderen en andere kwetsbare groepen;
- Samen te werken met politie, bibliotheek, scholen en maatschappelijke organisaties;
- Digitale weerbaarheid van lokale organisaties en ondernemers te ondersteunen.

5. Een verantwoordelijke en weerbare overheid

5.1 Veiligheid meenemen in ruimtelijke ontwikkeling

Duivendrecht en de omgeving staan voor grote ruimtelijke veranderingen. De ontwikkeling van onder meer Amstelvoorde en Werkstad Overamstel brengt nieuwe woningen, bewoners, verkeersstromen en voorzieningen met zich mee.
De stichting vindt dat de gevolgen voor veiligheid en leefbaarheid vanaf het begin moeten worden meegenomen in de planvorming. Het is onvoldoende om pas achteraf maatregelen te treffen wanneer problemen zichtbaar worden.
Het veiligheidsbeeld wijst erop dat de komst van nieuwe woongebieden gevolgen kan hebben voor de lokale veiligheidsopgave. Tegelijkertijd moeten verwachtingen over toekomstige overlast zorgvuldig worden onderbouwd. Nieuwe bewoners mogen niet bij voorbaat als veiligheidsrisico worden beschouwd. Het gaat om het tijdig organiseren van passende voorzieningen, begeleiding en capaciteit.

De groei van het aantal inwoners kan gevolgen hebben voor de druk op openbare ruimte, voorzieningen, jongerenwerk, toezicht, politiecapaciteit en gemeentelijke dienstverlening. Ook de aansluiting van nieuwe gebieden op bestaande buurten verdient aandacht.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Bij grote gebiedsontwikkelingen vooraf een integrale veiligheids- en leefbaarheidsanalyse uit te voeren;
- De gevolgen voor politie, handhaving, jongerenwerk, zorg en maatschappelijke voorzieningen inzichtelijk te maken;

- Voldoende capaciteit en middelen te reserveren voor de extra veiligheidsopgaven die met groei samenhangen;
- Bestaande inwoners en lokale organisaties tijdig te betrekken bij de veiligheidsaspecten van nieuwe ontwikkelingen;
- Voorkomen dat de bestaande kernen onevenredig worden belast door de gevolgen van groei.

5.2 Regionale samenwerking en lokale verantwoordelijkheid

Veel veiligheidsvraagstukken houden niet op bij gemeentegrenzen. Denk aan ondermijnende criminaliteit, mensenhandel, digitale criminaliteit, jeugdproblematiek en de veiligheid rond stations en vervoersverbindingen. Regionale samenwerking is daarom noodzakelijk. De gemeente moet daarbij echter wel haar eigen verantwoordelijkheid blijven nemen. Samenwerking met politie, Veiligheidsregio, zorgpartners en andere gemeenten mag niet leiden tot een situatie waarin onduidelijk is wie verantwoordelijk is voor de uitvoering, de financiering en het resultaat.
De stichting vraagt daarom om duidelijke afspraken over de rolverdeling tussen de gemeente, regionale samenwerkingsverbanden en andere betrokken organisaties.
Een rode draad in de uitvoering is het aanwijzen van herkenbare coördinatiepersonen of coördinerende organisaties. Per thema en waar nodig per gebied moet duidelijk zijn wie de samenwerking organiseert, aanspreekpunt is, acties bewaakt en terugkoppelt. De gemeente blijft verantwoordelijk voor de lokale regie en moet deze coördinatierol expliciet beleggen, ook wanneer de uitvoering bij regionale of maatschappelijke partners ligt.

De stichting verzoekt de gemeente om:

- Per belangrijk veiligheidsthema vast te leggen wie verantwoordelijk is voor beleid, uitvoering en opvolging;
- Inzichtelijk te maken welke taken regionaal worden georganiseerd en welke lokale verantwoordelijkheid blijft bestaan;
- Afspraken over samenwerking, financiering en informatie-uitwisseling periodiek te evalueren;
- De gemeenteraad en inwoners inzicht te geven in de resultaten van regionale samenwerking.

5.3 De gemeente zelf moet voorbereid zijn

Een weerbare samenleving begint bij een weerbare overheid. De gemeente moet tijdens een crisis in staat zijn om haar eigen dienstverlening en essentiële taken zo goed mogelijk voort te zetten. Dat vraagt om aandacht voor personele capaciteit, vervanging van sleutelfunctionarissen, bereikbaarheid, communicatie, digitale continuïteit en de afhankelijkheid van externe leveranciers en systemen.

De stichting vindt dat de gemeentelijke crisisorganisatie niet alleen op papier op orde moet zijn, maar ook periodiek moet worden getest.

De stichting verzoekt de gemeente om:
- De eigen continuïteits- en crisisplannen periodiek te actualiseren en te oefenen;
- Aandacht te besteden aan uitval van digitale systemen en communicatiemiddelen;
- Inzichtelijk te maken hoe de gemeente haar dienstverlening tijdens langdurige verstoringen voortzet;
- Samenwerking met de Veiligheidsregio en vitale partners te testen aan de hand van realistische scenario's.

6. Uitvoering, financiering, monitoring en bestuurlijke verantwoording

6.1 Van beleidsambities naar concrete beleidsuitvoering
Een veiligheidsplan heeft pas waarde wanneer duidelijk is hoe de ambities worden uitgevoerd. De stichting constateert dat veiligheidsplannen het risico lopen te blijven steken in algemene doelstellingen en intenties.
Het LVP 2027–2030 moet daarom worden vertaald naar een concreet en jaarlijks uitvoeringsprogramma. Daarin moet per onderwerp duidelijk zijn welke maatregelen worden genomen, welk resultaat wordt nagestreefd, wie verantwoordelijk is en welke middelen daarvoor beschikbaar zijn.

De stichting verzoekt de gemeente om jaarlijks een uitvoeringsprogramma vast te stellen met daarin ten minste:

- Concrete maatregelen en beoogde resultaten;
- Verantwoordelijke afdeling, functionaris of samenwerkingspartner;
- Betrokken externe partners;
- Benodigde personele capaciteit en financiële middelen;
- Planning en momenten van evaluatie;
- Wijze waarop inwoners worden geïnformeerd over de voortgang.

Hiermee wordt voorkomen dat belangrijke onderwerpen wel in het veiligheidsplan worden genoemd, maar vervolgens onvoldoende aandacht krijgen in de uitvoering. Een voorbeeld van een uitvoeringsprogramma is opgenomen als bijlage 1 van deze zienswijze.

6.2 Heldere verantwoordelijkheden en samenwerking
Bij de uitvoering van het veiligheidsbeleid zijn verschillende partijen betrokken. De gemeente, politie, Veiligheidsregio, zorgpartners, vervoerders, woningcorporaties en maatschappelijke organisaties hebben ieder hun eigen rol. De stichting vindt het noodzakelijk dat de gemeente duidelijk maakt wie waarvoor verantwoordelijk is. Regionale samenwerking mag niet leiden tot een diffuse verantwoordelijkheid of het doorschuiven van problemen. De gemeente blijft verantwoordelijk voor de lokale beleidskeuzes, de inrichting van haar eigen organisatie en het bewaken van de lokale belangen.

6.3 Voldoende capaciteit en financiële middelen

Ambities moeten in verhouding staan tot de beschikbare capaciteit en middelen. Het is niet geloofwaardig om meer inzet op preventie, toezicht, jongerenwerk, digitale veiligheid en crisisvoorbereiding aan te kondigen zonder inzichtelijk te maken hoe deze ambities worden gefinancierd. De verwachte groei van Ouder-Amstel door nieuwe gebiedsontwikkelingen maakt dit extra relevant. Meer inwoners en meer activiteiten betekenen ook een grotere vraag naar toezicht, handhaving, zorg, ondersteuning en crisisorganisatie. De stichting verzoekt de gemeente daarom om bij het uitvoeringsprogramma inzichtelijk te maken welke financiële en personele middelen nodig zijn en hoe deze worden gedekt. Daarbij moet ook duidelijk worden welke gevolgen het heeft wanneer middelen of capaciteit niet beschikbaar zijn. Dit geldt in het bijzonder voor de benodigde BOA-inzet rond Duivendrecht en Van der Madeweg en voor de omslag naar ambulant jongerenwerk, inclusief opleiding, begeleiding en eventuele aanpassing van subsidievoorwaarden.

6.4 Jaarlijkse monitoring en openbare verantwoording

De voortgang van het LVP moet niet alleen intern worden gevolgd, maar ook periodiek openbaar worden verantwoord. De stichting pleit voor een jaarlijkse rapportage aan de gemeenteraad en inwoners. Daarin moet niet alleen worden vermeld welke activiteiten zijn uitgevoerd, maar vooral welke resultaten zijn bereikt en waar bijsturing nodig is.
De rapportage moet waar mogelijk onderscheid maken tussen de verschillende kernen en relevante wijken. Voor Duivendrecht is dat van belang gezien het aandeel in de geregistreerde overlastmeldingen en de verschillen in veiligheidsbeleving.
De stichting stelt voor om in de jaarlijkse monitoring in ieder geval aandacht te besteden aan:

- Ontwikkeling van criminaliteit, overlast en meldingen per kern;
- Veiligheidsbeleving overdag en in de avond;
- Aanpak van jeugdproblematiek en de inzet van jongerenwerk;
- Veiligheid van openbare ruimte en stationsomgevingen;
- Aanpak van huiselijk geweld, stalking, femicide en kindermishandeling;
- Aanpak van ondermijning, mensenhandel en arbeidsuitbuiting;
- Digitale veiligheid en de weerbaarheid van inwoners;
- Voortgang van crisisvoorbereiding en maatschappelijke weerbaarheid;
- Inzet van personeel en financiële middelen.

Daarbij moet onderscheid worden gemaakt tussen objectieve veiligheid, zoals geregistreerde incidenten, en subjectieve veiligheid, zoals de veiligheidsbeleving van inwoners. Beide zijn van belang, maar meten niet hetzelfde. Ook moet bij de beoordeling van cijfers rekening worden gehouden met registratie-effecten, veranderende definities en de invloed van individuele complexe situaties op de statistieken van een kleine gemeente.

6.5 Structurele betrokkenheid van inwoners

De betrokkenheid van inwoners moet niet eindigen bij de consultatie over het veiligheidsplan. Juist bij veiligheid is het belangrijk dat de gemeente blijft luisteren naar ervaringen uit buurten en wijken. Inwoners weten vaak waar problemen ontstaan, welke plekken onveilig aanvoelen en welke maatregelen in de praktijk wel of niet werken. Die kennis is een waardevolle aanvulling op cijfers en professionele analyses. De stichting stelt voor om jaarlijks een Veiligheidsdialoog Duivendrecht te organiseren, waarbij bewoners, ondernemers, politie, jongerenwerk, maatschappelijke organisaties en gemeente met elkaar in gesprek gaan over de lokale veiligheid. De uitkomsten daarvan moeten worden betrokken bij de jaarlijkse evaluatie en het uitvoeringsprogramma. Ook vraagt de stichting om transparantie over de verwerking van zienswijzen en bewonersinbreng. Het moet voor inwoners inzichtelijk zijn welke voorstellen zijn overgenomen, welke niet en waarom.

7. Tot slot

De stichting Vrienden van Duivendrecht onderschrijft het belang van het Lokaal Veiligheidsplan Ouder-Amstel 2027–2030. De opgaven op het gebied van veiligheid zijn breed en vragen om samenwerking tussen gemeente, politie, zorgpartners, maatschappelijke organisaties, ondernemers en inwoners. Tegelijkertijd vraagt de Stichting om een veiligheidsplan dat voldoende concreet en toetsbaar is. De veiligheid van inwoners mag niet afhankelijk zijn van algemene beleidsambities of vrijblijvende samenwerkingsafspraken. Het veiligheidsbeeld laat zien dat Ouder-Amstel in algemene zin een veilige gemeente is, maar ook dat er duidelijke lokale aandachtspunten zijn. Voor Duivendrecht zijn het aandeel in de overlastmeldingen, de veiligheidsbeleving in de avonduren, de stationsomgeving, de jeugdproblematiek en de grote ruimtelijke ontwikkelingen belangrijke aandachtspunten. De stichting vindt dat de gemeente deze opgaven niet los van elkaar moet behandelen. Een veilige wijk vraagt om een combinatie van preventie, sociale samenhang, een kwalitatief goede openbare ruimte, professionele hulp en waar nodig gericht toezicht en handhaving. Daarnaast vraagt de stichting aandacht voor de bescherming van kwetsbare inwoners, de veiligheid van vrouwen en meisjes, de aanpak van huiselijk geweld, de bestrijding van ondermijning en de digitale en maatschappelijke weerbaarheid. De stichting ziet bovendien kansen om de betrokkenheid van inwoners te benutten bij de voorbereiding op calamiteiten, bijvoorbeeld door de ontwikkeling van lokale noodsteunpunten en het onderzoeken van een aanvullende rol voor opgeleide burgerreservisten. De stichting vraagt de gemeente om de in deze zienswijze opgenomen aandachtspunten en voorstellen herkenbaar te verwerken in het definitieve Lokaal Veiligheidsplan en het bijbehorende uitvoeringsprogramma.

Een veiligheidsplan moet niet alleen vastleggen wat de gemeente wil bereiken, maar ook inzichtelijk maken wie daarvoor verantwoordelijk is, welke middelen daarvoor beschikbaar zijn en of de afgesproken resultaten daadwerkelijk worden gerealiseerd.

Belangrijk aandachtspunt bij de zienswijze
Wij adviseren om de gemeente niet alleen te vragen om een veiligheidsplan met prioriteiten, maar ook om een afzonderlijk uitvoeringsprogramma met concrete acties, planning, budget en verantwoordelijke partijen. Daarmee wordt voor de gemeenteraad en inwoners controleerbaar of het veiligheidsbeleid daadwerkelijk wordt uitgevoerd.

Een veilig Duivendrecht is een gezamenlijke verantwoordelijkheid. De gemeente heeft daarin een duidelijke regierol en moet ervoor zorgen dat inwoners kunnen rekenen op een veilige, leefbare en weerbare omgeving, met behoud van het groene, dorpse en kleinschalige karakter van Duivendrecht.
Stichting Vrienden van Duivendrecht biedt aan haar zienswijze mondeling toe te lichten. Wij verzoeken u om deze zienswijze volledig bij de verdere besluitvorming te betrekken en de genoemde punten gemotiveerd te beantwoorden.

Met vriendelijke groet,

Vanwege digitale verzending is deze zienswijze niet ondertekend.

mw. Niek Heering
Voorzitter
Stichting Vrienden van Duivendrecht

hr. Rikus Visser
Bestuurslid
Stichting Vrienden van Duivendrecht

Bijlage Voorbeeld uitvoeringsprogramma lokaal veiligheidsplan